ప్రతి వక్రించిన వాడు కర్రే పాపై కరుస్తుంది.

మంచిని తలపెట్టి పనిచేసినా దుష్ఫలితమే లభ్యమౌతుంది.

ముళ్ళు విప్పుదామని యత్నిస్తే చిక్కులు పడతాయి

వరాహ నరసింహ మూర్తిని కన్నతల్లే చచ్చి సాధిస్తుంది.

సాధించ దీ అంటే వాస్తవానికి సాధించింది ఆమె కాదు.

అతణ్ణి కని ఆమె కన్ను మూస్తే లోకమంతా ఛీ అంది. నష్ట జాతకుడు అంది.

ఎంతైనా తండ్రి అయినవాడు బిడ్డణ్ణి కాదనుకోలేక "తెలిసీ తెలియనివాళ్ళు ఎన్నను కుంటే లెఖేమిటి తెలిసినవాడివికదా. మా వాడి జాతకం చూసి చెపుదూ, పంతులూ" అని ప్రాధేయపడ్డాడు.

"అదొతపని; అయితే దాని కింద కొంత ఖర్చుంటుంది. తీరా చూశాక గ్రహశాంతిఅనీ. అదనీ; ఇదనీ పుటుకొస్తే మరికొంత ఖర్చు, ఏమంటావ్," అన్నాడు పంతులు.

"కాదంటానా?" అన్నాడు తండ్రి.

వేశాడు చక్రం పంతులు.

ఫలానా నక్షత్రం, ఎన్నోపాదం అన్నాడు. శని అన్నాడు. శుక్రుడన్నాడు. గురువన్నాడు. ఫలానా ఇంటో రాహుడున్నాడు. ఫలానా ఇంట్లో కేతువున్నాడు. వెరసి మొత్తం అంతా బాగుందిగాని శని మహాదశ వెంట్రుకవాసిలో తప్పిపోయిందన్నాడు. కుర్రాడే గనుక ఒక్కక్షణం ముందు పుట్టివుంటే పేచీ పూచీలేక పోయే దన్నాడు. గాబట్టి గ్రహశాంతి తప్పదన్నాడు. తల్లిని కొట్టిన కీడు తల్లితో పోదన్నాడు.

ఆదెబ్బతో హడలిపోయి "ఎటు కేసుంటుందంటావ్ కీడు. పంతులూ?" అడిగాడు నష్ట జాతకుడి తాత.

"ఇటుకేసి అని చెప్పగల మటయ్యా", అన్నాడు పంతులు.

"ఎటుకేసైనా కావచ్చా" అ [illegible]

"శాంతంటూ జరిపిస్తే ఎటు కేసీ ఉండ"దన్నాడు పంతులు.

నానా ఆర్భాటంచేసి, అన్నదాని కంటే నాలుగురెట్లు ఎక్కువఖర్చు పెట్టించి, శాంతి జరిపించాడు పంతులు వరాహనరసింహమూర్తి అంటూ ఆయనపేరు సూచించాడు. నామ నక్షత్ర ప్రభావం మరికొంత పెరుగుడు గనక ఆపేరే పెట్టాలన్నాడు.

మాకు కీడు తొలగిపోయింది. అంతే చాలనుకున్నారు ఎవరి మటుకువాళ్ళు కాని ప్రొద్దుటే లేచి వాడి ముఖం చూస్తే శని వాటేసుకుంటుం దన్న దురభిప్రాయం ఏ ఒక్కరిలోనుండి తొలగిపోలేదు.

చెల్లెలిమరణవార్తవిని గుండెదుఃఖంతో నెత్తిన చెంగువేసుకు వచ్చాడు వీరనారాయణ. బావమర్దిని చూసి బావురు మన్నాడు.

ఆ మాటా ఈ మాటా చెప్పి ఓదార్చారు. జరిగిన విషయం పూసగ్రుచ్చినట్టు చెప్పారు.

మరి నే వెళ్ళొస్తా నం వీర నారాయణ అన్నప్పుడు "మేనల్లుడి ముఖంలో నీ చెల్లెల్ని చూసుకో వయ్యా, కొంగుపట్టు". అన్నారు.

పరిస్థితి అర్థం చేసుకున్న వీర నారాయణ, వరాహ నరసింహ మూర్తితో ఇల్లు చేరాడు.

ఆదిలో "అయ్యో" అన్న వీరనారాయణ పెళ్ళాం "ఈలంపటం మనకెందుకండీ" అనేసింది సంగతంతా విని.

"మనమూ అలా గనుకుంటే, వాడి గతేంగాను?" అన్నాడు వీర నారాయణ.

"బాగుంది సంబడం," అంటు మూతివిరిచింది భార్య.

"నీ వెన్ననుకున్నా తప్పదు." అన్నాడు వీరనారాయణ.

నిట్టూర్చింది వీరనారాయణ సతీమణి.

ఎర పిల్లడితోనూ, పెద్ద కడుపుతోనూ వేగలేక పోతున్న నాంచారమ్మకు వరాహనరసింహ మూర్తి పడికట్టురాయిగా తోచాడు.

"ధర్మం, ధర్మం, అంటూ వీడి బరువూ నామీదే మోపాలా?" అని విసుక్కునేది.

సాకుడు పిల్లమీదున్న మమకారం ఈపిల్లడిమీద లేకపోయేది.

గిన్నెడుపాలు కళ్ళుమూసుకు తాగేసిన పిల్లని ఎన్నడూ కోప్పడని నాంచారమ్మ "గిద్దెడు పాలు పోసినా వీడి పొట్ట నిండిచావదు. వీడిది కడుపు కాదు చెరువు" అని సణుక్కునేది.

నరసింహానికి నాలిక తిరిగి తొలిసారిగా "త్త" "త్త" అన్నప్పుడు.

"చూడవే వాడు. ఎంతైనా నీకు ఋణపడి ఉన్నా నంటూ "త్త" "అత్త" అంటున్నాడు. "మ్మ.... [illegible] అని వీరనారాయణ నాంచారమ్మలోని మాతృ హృదయాన్ని కదిపి చూశాడు.

"నా బాబే" అని వాణ్ణి తొలిసారిగా హృదయపూర్వకంగా ముద్దాడింది నాంచారమ్మ.

అయితే రెండో కాన్పు కష్టం గావడం, పెద్దప్రాణం దక్కడమే ఓ అదృష్టం అన్నవాళ్ళంతా ఆ అదృష్టాన్ని నరసింహానికి అంటగట్టలేదు. చిన్న ప్రాణికి పుట్టిలోనే నందికొట్టడానికి వాడి ఉనికి తప్ప వేరే హేతువేదీ లేదన్నారు.

నాంచారమ్మ మనసు విరగడమే గాదు, వీరనారాయణ మనసు కూడా కలుక్కుమంది.

వాతావరణాన్ని బట్టి వీరనారాయణ కొడుక్కి కాలిబంటిగా మారి పెరిగాడు నరసింహాలు నాలుగేళ్ళు.

మూడోకాన్పు సులభమే అయినా పుట్టింది కోరుకున్నట్టు ఆడపిల్లయినా హర్షించడానికి

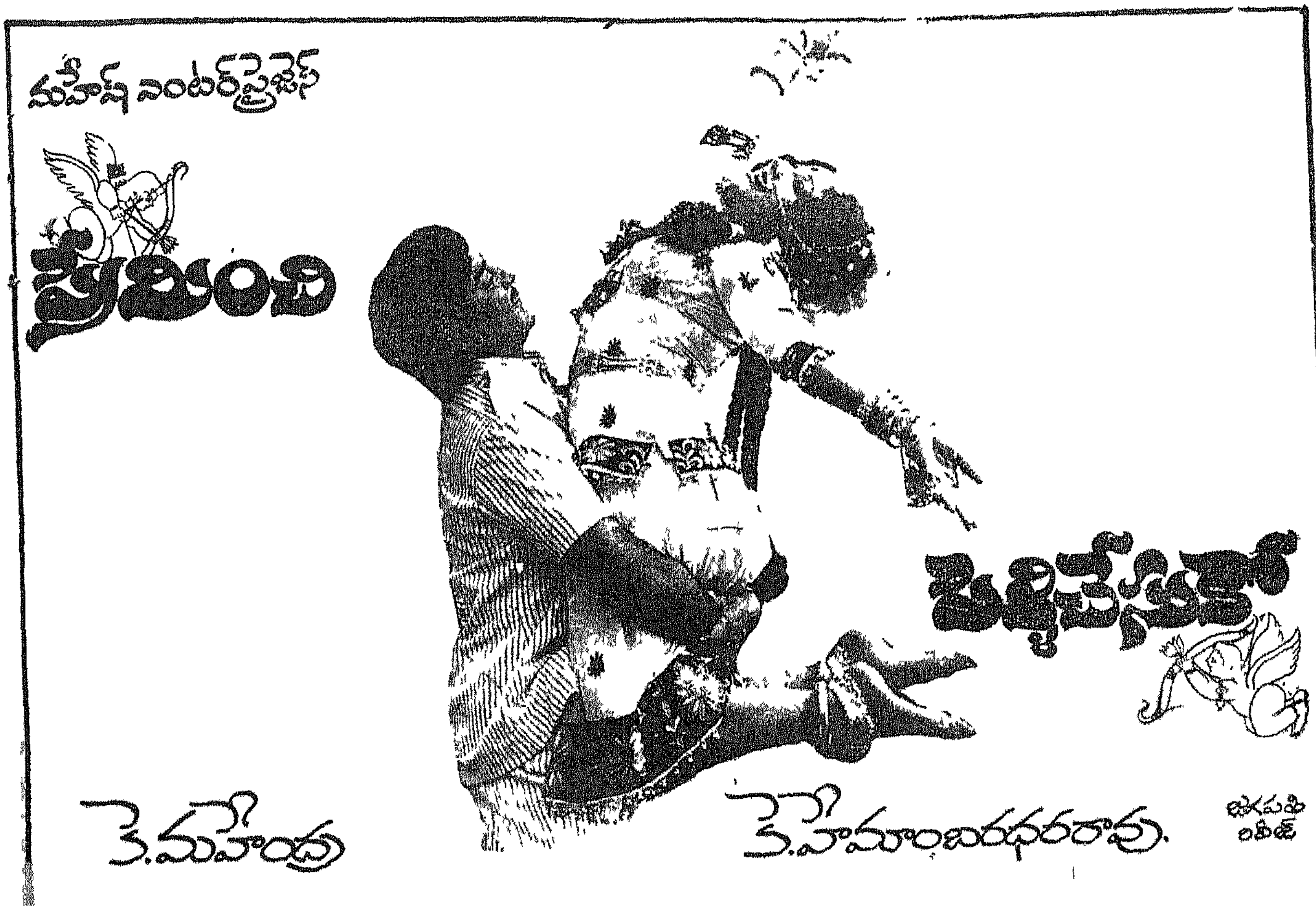

పిల్లే కలిగింది నాంచారమ్మ వీరనారాయణలకు.

ఒక చెంప చెంపంతా నోరుగా గ్రహణం మొర్రితో పుట్టింది ఆ పిల్ల.

"ఈ శనిగాడి ప్రభావమే" అని ఆ దంపతులు లోలోపల అనుకుంటుండగా పై వాళ్ళు ఆ మాట పైకే అనేవారు.

"దాన్ని వాడికే అంటగట్టండి. మేనల్లుడేగదా," అన్నారు.

"అదే వాడికి తగిన శిక్ష," అన్నారు.

"అయితే వీడు నా అల్లుడా ?" అనుకున్న నాంచారమ్మకు "వీడు మాత్రం ఈ దిష్టిపిడతను చేసుకుంటాడా?" అన్న అనుమానం వెంటనే కలిగి "ఏరా బాబూ, నరిసీ, నీ పెళ్ళాం గదరా? .... ఏదీ.... ఊఁ అను" అని పసివాణ్ణి ప్రాధేయపడింది.

"ఊఁ, నా పెళ్ళామే నత్తా" అని నరసింహులు అనగానే పొంగిపోయింది నాంచారమ్మ.

పసికందుగానే గుండెలమీద కుంపటి అనిపించిన కూతురు బుగ్గలు పుణికి "నా కొండా, మీ బావే" అని పసిదాన్ని ముద్దెట్టుకుంది.

ఆ పసిది, ఉన్నది బారెడు నోరేమో, నిద్దట్లోనే విశాలంగా నవ్వింది.

ఇదంతా చూస్తున్న వీరనారాయణ "నిజమే సుమా" అనుకున్నాడు. "తప్పదు, తప్పనిసరి" అనుకున్నాక అనురాగం పొంగి పొరలక పోయినా నరసింహులంటే అభిమానం కలిగింది.

వీరనారాయణ పెద్ద కంపెనీలో చిన్న గుమాస్తా అయినందున పట్టణవాసి

తాతలు గడించిన మెరకా పల్లంలో తన వాటా ఓ వరకా కుంచం తన సొంత ఊళ్ళో ఉన్నా అది వాళ్ళ బాబాయి కొడుకొక్కడు అప్పుడెప్పుడు చివరేగా. దానిమీద వచ్చేది ఏదో పన్నిళ్ళకు పేణ్ణిళ్ళ తోడు.

నరసింహుల్ని బళ్ళో వేశాడు వీరనారాయణ

దుర్మార్గుడు పెకికలాటవా డన్నారు మేస్టార్లు.

కొన్నాళ్ళు పోయాక కత్తిలాటి వాడన్నారు.

పై చదువులకి వచ్చాక బాకు లాటి వాడన్నారు.

ఎంత అణగట్టుకోక పోయినా కన్నవాడు తండ్రి కాకపోతాడా అని వీరనారాయణ నరసింహుని తండ్రికి జాబు రాశాడు.

"నేను ఒంటరిగా ఉండలేక మరొక సంబంధం చేసుకున్నాను. ఇప్పుడు నా కో నలుగురు. వాడు నీ బిడ్డే అనుకో" అని జవాబు రాసి చేతులు కడిగేసుకున్నాడు నరసింహులి తండ్రి

ఏటేటా చదువుల్లోనూ, ఆటల్లోనూ, అఖరికి పాటల్లో కూడా బహుమతులందుకొని ఇల్లు నింపేసిన మేనల్లుణ్ణి కాలేజీకి పంపిస్తానన్నాడు వీరనారాయణ.

"ఏవండోయ్, ఇంకా పైకి చదివిస్తే రేపొద్దున్న మన చేయి జారిపోతాడేమో, ఆలోచించారా ! ఇక్కడితో ఆ చదువాపేసి దాని మెళ్ళో ఆ తాళి కట్టేస్తే పోలా ?" అన్నది నాంచారమ్మ.

"ఇంకా సర్వమ్మ పసిదిగదే. అది ఎదిగిందాకయినా వాణ్ణి చదవనీయ్" అన్నాడు వీరనారాయణ.

అందం చందం

చిత్రం. శి. శ్రీగాచార్య

"ఆడపిల్లలు ఎంతలో ఎదిగిపోతారండీ, అంతా మీ పిచ్చిగాని. నూనూగుమీసా లప్పుడే వాడు నవమన్మధుణ్ణా కనిపిస్తున్నాడా ? తీరా ఆ కాలేజీలో చేరాక ఆడపిల్లలంతా ఎగబడి వాడ్ని వాత్సల్యంతో ఒకతీ వల్లో వేసుకుంటే, అప్పుడేం చేస్తాం ?" అన్నది నాంచారమ్మ.

"అదంతా నీ అనుమానంగాని. వాడికి సర్వమ్మంటే ఎంత ప్రేమో కళ్ళారా చూట్టం లేదటే ? వాడు దానిమీద ఈగనైనా వాలనిస్తాడా ? అయినా రేపొద్దున్న మన అమ్మాయి సుఖపడాలంటే కనీసం ఈ రోజుల్లో వాడు బియ్యే అయినా చదవాలంటావా, వద్దా ?"

"ఇంట్లో పిల్లని అకతాయిగా అభిమానిస్తుంటే అదంతా ప్రేమ టండీ ? రేపొద్దున్న వయసొచ్చాక వయసు నేర్పే పాఠాలు వేరు "

"ఇదంతా నీ పిచ్చిగాని నోర్మూసుకూరుకో," అని వీరనారాయణ కసిరేయడంతో విధిలేక సమ్మతించింది నాంచారమ్మ.

వరాహా నరసింహా మూర్తిని కాలేజీలో మొదట "మూర్తి" అని పిలిచేవారు.

అయితే భ్రమపడిన కొందరమ్మాయిలు ముచ్చటగా వరాహాన్ని రూపొందించి "వరహాలూ" అనేవారు.

ఆల్మోస్ట్ అందరమ్మాయిలూ వరహాలంటే మోజుపడేవారు.

కొందరు లౌ లెటర్స్ రాశారు.

కొందరు డైరెక్టుగానే అడిగారు.

వనజ మాత్రం అతనికి ఆత్మీయురాలైన స్నేహితురాలు.

తెలివైన వరహాలుకి లోకజ్ఞానం కొదవలేదు.

ఎవ్వరినీ నొప్పించేవారు కాదు.

ఏ ఒక్కరికీ ఆశ చూపించలేదు.

తన పరిస్థితి తాను గ్రహించినవాడు.

వనజతో అన్నీ విడమర్చి చెప్పేవాడు.

* * *

వికృతరూపం కనబడని శిక్ష.

అకారణంగా అందరూ ఏవగించుకుంటారు.

నర్సమ్మ తల్లీ, తండ్రీ కూడా ఏమయినా సమయాల్లో "పోతే శూర్పణఖా, మొర్రీ, తొర్రీ" అనే వాళ్లు.

నర్సింహాలే ఎన్నడూ నోరు జారలేదు.

పైగా అనేకమార్లు ఆమెను ఓదార్చాడు.

బావ అంటే వల్లమాలిన అభిమానం పెంచుకుంది నర్సమ్మ.

తోటి విద్యార్థులు చేసే హేళన భరించలేక చదువు మానేస్తానన్నది ఒక మాటు నర్సమ్మ. అప్పుడు నరసింహాలే ప్రోత్సహించి ఎంతో ధైర్యం చెప్పాడు. ఆమె దృక్పథాన్ని మార్చాడు.

నర్సమ్మ ఎదిగింది.

ఇంట్లోవాళ్ళ మాటలన్నీ విని బావంటే ఆశ పెంచుకుంది.

అద్దంలో తన ముఖం చూసుకున్నప్పుడల్లా తనది అత్యాశ అనుకునేది.

అందుకని నరసింహాలుతో ఎన్నడూ ఆమాట ఎత్తలేదు.

అతణ్ణి ఆరాధించేది.

తానొక అభిమాని.

* *

బి. ఏ. పరీక్షలు రాయక ముందే "రైల్వే సర్వీస్ కమీషన్‌కి కట్టవోయ్. ఆటల్లోనూ ఆరితేరిన వాడివి గనక తప్పకుండా సెలక్టవుతావ్" అన్నాడు ఒకమాటు వీరనారాయణ.

ఐ. ఏ. ఎస్. కి బి. ఏ. చాలు; దానికి పంపితే నరసింహాలు అప్పీలు లేకుండా సెలక్టవుతాడని వీరనారాయణకి తెలుసు.

కాని, ఇంతదాకా తెచ్చి అంత పని చేస్తే అందకుండా పోతాడేమో అన్న స్వార్థం అడ్డువచ్చి ఆమాట అన్నాడు.

"అలాగే, మామయ్యా" అన్నాడు నరసింహాలు.

అత్తా మామల స్వార్థం ఆ రాత్రి వారి మాటలలో బైటబడి పొరపాట్న నరసింహాలి చెవుల్లో పడింది.

నొచ్చుకున్నాడు నరసింహాలు.

బి. ఏ. పరీక్షలో మొదటి శ్రేణిలో విశ్వవిద్యాలయంలో ప్రథముడుగా ఉత్తీర్ణుడయ్యాడు నర్సింహాలు ఉరఫ్ మూర్తి ఉరఫ్ వరహాలు

సంతోషించారు అందరూ.

నాలుగు రోజులపాటు నాలుగు దినపత్రికలు తిరగేసి రైల్వేసర్వీస్ కమీషన్‌కి కట్టించాడు వీరనారాయణ.

ఎ. ఎస్. ఎమ్. గా సెలెక్ట్ అయాడని వచ్చిన కాగితం చూచి పొంగి పోయాడు వీరనారాయణ, నాంచారమ్మలు.

"మరింక ఆ మూడు ముళ్ళ మాటేవిదో అడగండి" అని పోరు పెట్టింది నాంచారమ్మ.

"బాబూ! ఇన్నాళ్ళూ నోరురాక అడగలేదు గాని, బుద్ధిమంతుడివి. నీవంతా గ్రహించే ఉంటావనుకుంటాను. మా ఆశ నిరాశ చెయ్యవనుకుంటాను. నర్సమ్మను నీవు తప్ప ఎవరు చేసుకుంటారు చెప్పు?" న్నాడు వీరనారాయణ.

"ఏం, బాబూ? ఏమంటావ్?" ఆత్రంగా అడిగింది నాంచారమ్మ.

లక్షలాది ప్రజలు ఏరి కోరి ధరించుచున్నవి

REGD.No.240260.

BISON

బైసన్

•బనియన్స్•అండర్ వేర్స్

•బ్రా •పెట్టికోట్ •జట్టీస్

BISON KNITTING COMPANY TIRUPUR-638604.

మానేజింగ్ పార్ట్నర్: మిల్లర్ టి. రామస్వామి

"నెలరోజులు పోనియ్, అత్తయ్యా!" అన్నాడు నరసింహులు.

"అంటే?" బాధగా అడిగాడు వీరనారాయణ.

"నెలరోజులు పోనియ్ మనేగా, మామయ్యా, అన్నాను".

"ఉద్యోగంలో చేరేదాకా అంటావా?"

"నెలరోజు లన్నాను."

"బావకు నేను తగను, నాన్నా! ఒడవలేక బాధపడేవాణ్ణి ఒత్తిడి చేయడం మంచికాదు. ఏం, బావా, కాదా?" నిర్వికారంగా అడిగింది లోపలికివచ్చి వర్ధమ్మ.

"నీతోనూ అమాటే. మరదలు పిల్లా!" అని కొంటెగా నవ్వాడు నరసింహులు.

ఓ వర్షం గడిచాక—"కంగ్రాట్స్ వరహాలూ! యూ ఆర్ సెలెక్టెడ్" అంటూ ఓ మెరుపు తీగలాటి అమ్మాయి వచ్చింది.

అప్పటికి అక్కడే ఉన్న వీర నారాయణుడు అందరూ ఆశ్చర్య పోయారు—'ఎవరా ఈమె?' అను కొని.

"ఈమె వనజ అని నా క్లాస్ మేట్. మామయ్యా! వనజా! మామయ్య, అత్త, బావమరది, మరదలు" అని అక్కడున్నవారిని ఇంట్రడ్యూస్ చేశాడు నరసింహులు.

"వరహాలు ఐ. ఏ. ఎస్. విషయం చెబుదామని వచ్చాను" అన్నది వనజ.

"ఆఁ!" అని అక్కడున్నవా రందరూ అన్నమాటలో ఆశ్చర్యం కన్నా బాధే ధ్వనించింది.

ఒక్క వర్ధమ్మ స్వరంలోనే ఆశ్చర్యం, ఆనందం వెల్లివిరిశాయి.

"వనజ నా స్నేహితురాలుగా సహాయపడి నన్ను ఇంతటివాణ్ణి కావడానికి ప్రోత్సహించి సాయ పడింది, మామయ్యా!" అన్నాడు నరసింహులు.

"అలాగా!" అన్నాడు ముభా వంగా వీరనారాయణ.

"అంతేగాదు మామయ్యా, సమ్మతి లోపల మాట అడగా లని వచ్చింది వనజ" అని నవ్వాడు నరసింహులు

"మమ్మల్నడిగే పనేముందిలే నాయనా, ఇంత జరిగి మీ ఇద్దరూ ఇష్టపడ్డాక!" నిట్టూర్చింది సాంబా రమ్మ.

"అదిగాదండీ. మా నరసిం హులికి మీ వర్ధమ్మను ఇస్తారా లేదా! అని అడగడానికి వచ్చాను పెళ్ళి పెద్దగా" అని ధీమాగా నవ్వింది వనజ.

"ఆఁ!" అన్నా రీమాటు అందరూ—నమ్మాలా, వద్దా అన్నట్టు

"కొనఁడీ కలెక్టరైతే బుద్ధి మారుతుందేమోనని మీరు అనుమా నించడం పసిగట్టిన నరసింహులు, కలెక్టరు కావాలని పట్టుదల చూపాడు. నేను స్నేహితురాలుగా సహకరించాను అంతే" అని ముగించింది వనజ

"బావా!" అంటూ సిగ్గుపడింది వరసమ్మ.

అక్షింతలు వేసేటప్పుడు నర సమ్మను చూచి వరాహనరసింహ మూర్తి "ఎవ్వరైనా నష్టనా లే కుడు" అన్నారు

[illegible] కలెక్టరుగారి సతీమణి బహుమతి ప్రదానం చేశారు [illegible] సందర్భంలో [illegible] ఫోటో చూసి—'వీ డెవ రైనా ఉంచుకున్నాడు'', అన్నారు నరి సింహాల్ని ఎరిగున్న వాళ్ళు.

అందం చిందులు తొక్కుతున్న ఆ [illegible] మిరాయిగా మారిపోయిన [illegible] [illegible]

[illegible] జీవితం నందన వనం [illegible] ఎవ్వరూ అనుకోలేదు.

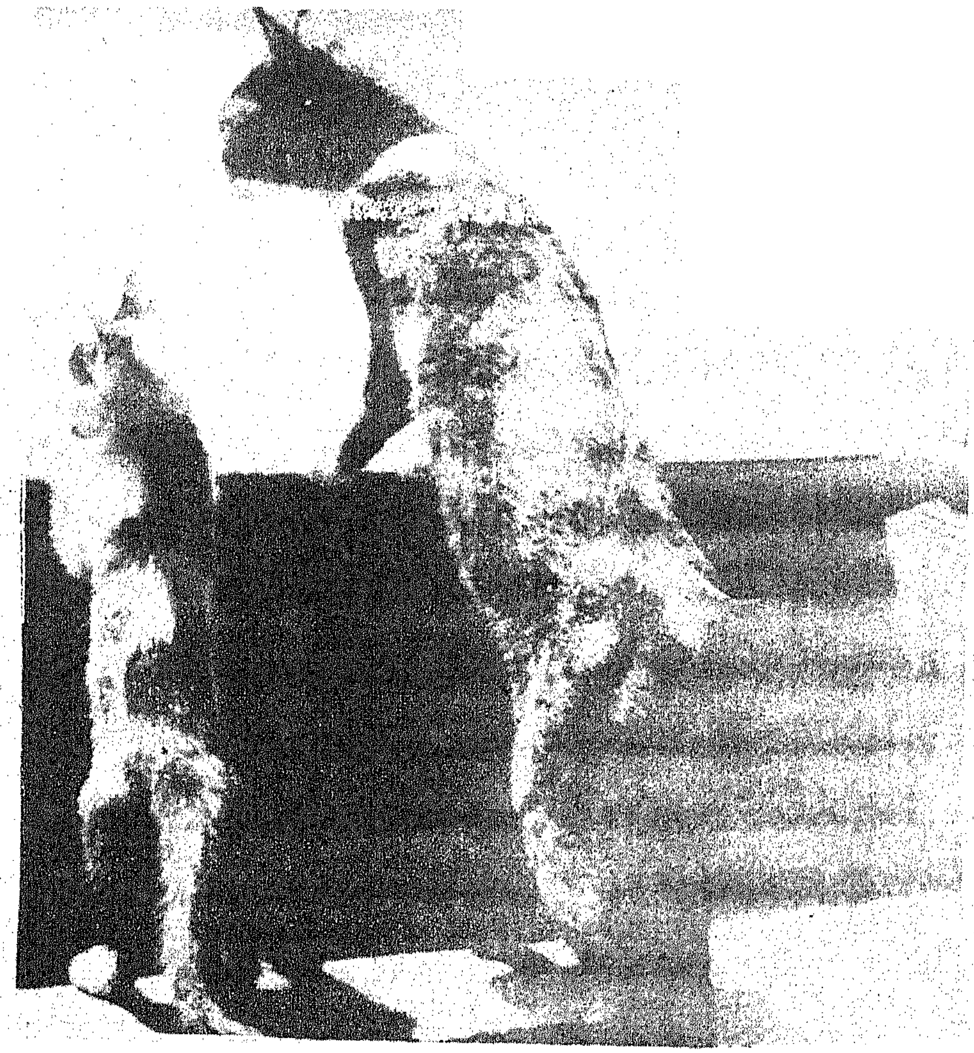

ఎవరికోసం?

ఫోటో: ఆర్. బి. షిండే

[illegible]